

Tema: SUSITIKTI. BŪTI. ĮSIŽIŪRĖTI

„...nieko nėra žemėje, kas neatskleistų savo Kūrėjo tikrovės, kaip ir nė vienos mano gyvenimo minutės, kuri neslėptų savyje Dievo. Kartais tai taip akivaizdu, kaip gražaus saulėlydžio stebėjimas. Kartais tai lieka paslėpta.“

Šv. Rašto skaitiniai:

- Lk 24, 13–35
- Mt 25, 31–46
- Mt 28, 18–20
- Mt 18, 19–20

Peržvalgai ir pasidalinimui:

1. Ryto maldoje pavedu savo širdį Dievui. Prašau malonės aiškiau matyti Jį visuose mano dienos įvykiuose.
2. Išeinu su Juo į savo dienos kelią: keliauju į darbą, sutinku kolegą, dalyvauju posėdyje, priimu klientą... grožiuosi rudeniū... žiūriu televizoriū, geriu kavą, sutinku svečius.... Darydama(s) tūkstančius mažų darbų nuolat gražinu save į suvokimą, kad esu su Juo.
3. Įsižiūriu į Jo reakcijas, elgesį, kvietimus.. Kurie iš jų buvo labiausiai mane paliečiantys ir aktualūs? Kurie iš jų teikia didžiausią ramybę ir tikrumą?

Pgl. Margaret Silf „Vidinis kompasas“